

Raadenes Forfatning baade ved Udarbejdelse af Mønsterbestemmelser og ved at søge en Afpasning efter Forholdene i de enkelte Tilfælde. Undtagelsesvis har Ministeriet, naar Parterne ikke kunde enes, paa Opfordring udpeget en Formand. Endelig har man støttet Bevægelsen ved, naar et Raad var oprettet i Overensstemmelse med Whitley-Reportens Principper, at give det officiel Anerkendelse som staaende raadgivende Organ for Regeringen i alle fremtidige Spørgsmaal, som angaar den paagældende Industri.

Af de af Ministeriet udarbejdede Mønstervedtægter skal her kun refereres Vedtægten for Raadene i de enkelte Bedrifter (»Works committees«).

I Indledningen til Vedtægten fremhæves, at det ikke er muligt at opstille et fælles Skema for alle Industrier, men at der maa ske en Tilpasning efter de særlige Forhold.

Raadenes Formaal er at tilvejebringe et anerkendt Organ for Forhandling mellem Bedriftsledelse og Arbejdere og

- 1) at give Arbejderne en videre Interesse i og en større Ansvarlighed med Hensyn til de Forhold, hvorunder Arbejdet foregaar;
- 2) at virke til Gennemførelse af kollektive Overenskomster, indgaaede mellem Organisationer for Egnen eller hele Landet;
- 3) at forebygge Gnidning og Misforstaaelser.

Som en ikke udtømmende Opregning af de Emner, Raadene skal give sig af med, nævnes Udarbejdelse og Revision af Arbejdsreglementer, Fordeling af Arbejdstiden, Ordning af Pauser, Kontrol med Tiden, Betaling maaden, Regulering af Akkordsatser, Ordning af Stridigheder, Ferier, Maaltider paa Arbejdsstedet, Toiletter o. s. v., hygiejniske Forhold, Ulykkestilfælde, disciplinære Spørgsmaal, Antagelsesvilkaar, Lærlingeuddannelse, tekniske Bogsamlinger og Foredrag, Forslag om Forbedringer i Metoder og Organisation, Undersøgelse af Forhold, der bidrager til at hæmme Produktionen, Indsamlinger, Sport og Underholdning.

Bedriftsraadene skal ikke have Myndighed til at træffe Beslutninger i Strid med Distrikts- og Landsraadenes Afgørelser eller i Strid med Organisationernes kollektive Overenskomster.

Med Hensyn til Raadenes Sammensætning udtales, at det i Reglen vil være upraktisk at have et lige stort Antal Repræsentanter for begge Parter, idet der kun vil være Brug for 2—4 Repræsentanter for Bedriftens Ledelse, men efter Omstændighederne 5—12 Repræsentanter for Arbejderne. Desuden maa hver Part have Ret til at tilkalde Repræsentanter for Afdelinger, hvis Sager skal til Behandling.

Arbejderrepræsentanterne skal normalt være Fagforeningsmedlemmer. Valgene sker for et Aar og vel i Reglen afdelingsvis. Der vælges en Formand og Næstformand for hver af Parterne, ligesom hver udpeger sin Sekretær.

Der skal holdes regelmæssige Møder hver 2den eller 4de Uge. Møderne holdes i Arbejdstiden, medens særlige Møder for Arbejdernes Repræsentanter normalt skal holdes udenfor Arbejdstiden. Disse skal have deres almindelige Løn for den Tid, de bruger til Møder i Raadet.

Arbejdernes Sekretær skal have Adgang til alle Afdelinger af Virksomheden.

I en i Juli 1923 udsendt Beretning findes udførlige Oplysninger om de hidtidige Resultater af Whitley-Komitéens Forslag.

Det er navnlig Landsraadene (»National Industrial Councils«), hvoraf der er oprettet 73, som har haft praktisk Betydning. Af Distriktsraad (»District Councils«) er der oprettet mindst 150 og af Raad for enkelte Bedrifter (»Work Committees«) ca. 1000 eller muligt nogle flere, idet Regeringen ingen direkte Forbindelse har med disse Raad. Landsraadene omfatter ialt ca. 3 Mill. Arbejdere. I en Del af de bedst organiserede Industrier som Kulminerne, Bomuldsindustrien, Maskin- og Skibsbygning synes der ikke at have været tilstrækkelig Trang til Oprettelse af Raad efter Whitley-Systemet; der findes dog her undertiden Raad for de enkelte Bedrifter.

Af de oprettede 73 Landsraad er 17 senere opløst, navnlig fordi de paagældende Industrier har været for daarligt organiserede eller paa Grund af den industrielle Nedgangsperiode. Det menes iøvrigt ogsaa at have svækket Landsraadene, at Bedriftsraadene spiller saa lille Rolle; deres Eksistens er af Betydning baade for at faa Landsraadenes Beslutninger gennemført og for at skabe Interesse blandt Arbejderne.

Distriktsraadene menes at have Betydning navnlig i Haandværksfag, hvor de lokale Forhold er meget uens, men ikke i Fabrikfag, hvor Konkurrencen taler for ens Arbejdsvilkaar i hele Landet.